

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פג: (ב) [ע' מו]
[קמן כח: ד"ה מסכתא]
(ג) פסחים ז: (ד) [וע' היטב]
[מ' מנחות סב: ד"ה ויהי ודף]
[ע' ד"ה ונתח וחולין כג: ד"ה]
[מסכתא] (ה) ויקרא כב ז, (ו) דף
[ט: (ז) ע' צדוקי מהרש"א]
[סנהדרין פג: ועין [ק, ח] ושם]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דאיכא וכו' יש
לדון כך ויש: (ב) ד"ה למה לי
וכו' לקמן דף יט ע"ב וכו'
מיבעי וכו' קמיבעיא ליה הס"ד:

שינויי נוסחאות

קרחת דמיתה ג'י טבול יוס שעבד א
 ילפינן לה כסנהדרין באלו הן
 הנשרפין (דף פג:) וגמר חילול
 מתרומה ומחילול דהאי קרא יליף
 לה נאמר כאן חילול ונאמר בטמא
 וטבול ושאכלו תרומה חילול ומתו
 בו כי יחללוהו וכל הלקן במיתה א
 והלכן הואיל ודאי קרא לג'ש מתרומה
 אחת ולא מפרש ביה במאי קאי לא
 תתבו ענין אלא לפסולין לתרומה א
 דלפי מיתה דפסול בתרומה מחיל
 עבודה ב כו' למא לי דכפח רחמנא
 טמא וטבול ויש כו' אטמא לא
 מביעיה ליה דאי לא כחז טמא לא
 הוה אחי קד מנייה שיחלל עבודה
 דא טבול ויש בזה אינו ענין לטמא ב

עבודה דלא פסיל בה
אמר רבה למה לי
ושבול יום ומחוסר
רחמנא טמא שכן ממ
כפורים לא אתי מיני
במחוסר כפורים טב
שכן מחוסר מעשה מו
מתרתי בהי לא
לכתוב במחוסר כפ
להך שכן פסוליי
לכתוב רחמנא בטמ
דמאי פרכת מה
מעשה סוף סוף כ

וזה חוקימנא לקדושים יהי
 (ד) חילול אלף מציאקרי טמא
 ה טבול יום ומחוסר כפורים
 לא אחי מיניה שכן מחוסר
 אלו מחוסר (ה) הבאת קרבן
 ר. דלא אחי מיני' דהא אחי
 עיא ליה מדלא קאמר בסיפא
 אהוה ליה לשנוי עלה מידי:
 סרי העריב שמשו ותו ליכא
 ונמי שאינו מחוסר מעשה:

הסבר

קמן בפירקין [יט:] דלשה כשרה
ע כתיבי כמה פעמים ויקרא
י טמא לכל מילי ועוד קשה
לנו לרבות מחסור כפוריי
אלא קמדת מנייהו (ק
ועוד ממה כיון דדרשי
ירשינן קמן בפירקין מכלל
כל מילי מיירי שהיא טמאה
עשה ולא בטבול יום משום
לרבות טבול יום וגרמה
מקדש כתיב איש אשר יטמא
קרן לרבות טבול יום [יט
הוא טבול יום לא הוי
מישתעי לפטורא וקרא וזא
שהיא טמאה לא הוי מרדיגין
גא במחסור כפורים טבול יום

[illegible]

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

י' אהדדי מה שאין כן בהנהו והטעם ^א כמו שפרש
לנכתבו הכתובים סתם דכשהותרה איניות ל"ג סתם
לצבור הותרה וכשנאסרה להדיט בין ביחיד בין בצבור
מזה טומאה לצבור הותרה אף לכהן הדיט וכשנאסרה

בקרנן יחיד נאסרה חף לכ"ג וחס
במה שלא חלקן = הכתובים נדון לחלקן
על ידי ק"ו אחאי פשיטא בזהי טפי
מזהאי דיש לדרוש חלקן ולהחליף את
כולן הלך אמרינן כל חדא וחדא
תיקום (י) כדומה: **מבול** יום
מנא 5. תימנה חיפוק לי מדכדיב גבי
טבול יום (6) וזה השמש וטהר מכלל שהוא
טמא כדדרשינן לקמן (7) מחוסר כפורים
מדכדיב וטסרה מכלל שהיא טמאה
ומיכן ה"ר חיים דגבי טבול יום איכא
למידרש וטהר טהר יומא = כדדרשינן
בשמעתא קמייתא דברכות (דף 33)
אבל וטסרה לא חייך לדרש (דף 33)
ואע"ג דכ"פ הערל (בימות עד) דרשי'
וטסרה = לטבול = יום ארור ההיא
מחוסרת כפרה היא ועל ידי מכלל
שהיא טמאה לא אחי מיניה טבול יום
גרירא ומיהו קסה דליכא קרא
אחרינא בקדשים לא יוכל עד אשר
יטור דמוקמינן בפרק הערל (שם)
כז בעל שחי ראיות דלאו בר קרבן
הוא ולענין תרומה וגימא מכלל
שהוא טמא ויש לוומר דבראי סימא
דרשי' הכא טבול יום מרבי אחרינא
סבר לה כמא דפליגי ההם אהמא
דבי רבי ישמעאל דמוקי ליה ההם

[illegible]

יֵלַע עֲצוּדָה לַחַם מִטַּעֲמֵהוּ דִּנְפִקָא לֵן מוֹיִזְרוֹ וּלֹא יַחֲלֹלוּ
רַק הַגֶּשֶׁרֶפִּין דְּהוּי בְּמִיתָה אֲעִ"ג דְּטַהוֹר לְתַרּוּמָה:

עין משפט
נר מצוה

א מ"א פ"ג מהלכות ביאת
מקדש הלכה ו:

תורה אור השלם

1. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם וזהו קדש:
2. דבר אל אהרן ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה:
- ויקרא כב, ב

מוסף רש"י

דנפיק מוּינזרו. גבי מקריבים
בטומאה כתיב, דסמך ליה כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם (לעיל טו):

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]